

[Kirsten Jacobsen]

kun kan få lån mod statsgaranti. Det siger vel noget om kreditværdigheden.

Når man skal sammenfatte det hele under ét, har vi jo et svar, som nok er ret så væsentligt. Det er svaret på spørgsmål nr. 29, hvor udvalget ønsker en oversigt over samtlige bankengagementer osv., hvor der kan forventes tab på mindst 20 mio. kr. Svaret lyder:

»Ifølge den bank- og sparekasselov, der gælder for Færøerne, er Finanstilsynet i lighed med den gældende danske bank- og sparekasselov forpligtet til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Det er derfor ikke muligt at besvare det stillede spørgsmål.«

Nu havde vi jo et fortillfælde her i dette Ting, og det viste sig da også, at der, et minut før Tinget skulle behandle sagen, kom et nyt svar fra statsministeren på spørgsmål nr. 49, der lyder sådan:

»Kan ministeren bekræfte, at der i den gældende banklovgivning for Færøerne intet er til hinder for, at fortrolige oplysninger fortroligt videregives af en minister til et af Folketingets udvalg, hvis ministeren anmodes herom og oplysningerne efter ministerens skøn må antages at være af betydning for udvalgets behandling, jf. i øvrigt justitsministerens svar af 3. januar 1989 til Kirsten Jacobsen (FP) på spørgsmål nr. S 331, Folketingstidende 1988-89, sp. 4568-4569.«

Statsministerens svarer kort og lakonisk, men også klart, at han kan henholde sig til justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 331, idet der står i svaret, at der intet er til hinder for, at en minister giver et folketingsudvalg disse oplysninger.

Vi kan herefter konstatere, at statsministeren afgav urigtige oplysninger til Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg i går, og det anser jeg for meget, meget betænkeligt. Én ting er, at man undlader at give oplysninger, men at man giver direkte forkerte oplysninger burde ikke kunne forekomme i det danske parlament.

Når det er sagt, kan man sammenfatte det hele i, at alle de lovlydige borgere, som overholder reglerne, arbejder for at betale deres skat, nu skal belastes yderligere, for at en del af det danske samfund, som helst vil stå uden for familiekredsen og helst vil undvære os til hverdag, kan blive belønnet. Vi så det igen i går, hvor regeringen opgav kravene om at inddrive

ikkebetalte ambidrag og altså lod skurkene slippe og de lovlydige borgere betale, og den form for moral tager Fremskridtspartiet stærkt afstand fra.

Vi er også meget, meget fortørnede over, at man ikke har stillet noget som helst krav om, at der skal finde en ekstern revision sted, eller sågar en ekstraordinær revision. De udtalelser, som vi har modtaget fra Færøerne i den anledning – både fra højt placerede embedsmænd i centraladministrationen, politikere og medlemmer af det færøske Lagting – får os til at sige, at mange færinger egentlig er lige så forargede over det, der sker, som danskerne er.

Under udvalgsarbejdet oplevede vi, da vi ikke kunne få svar på spørgsmålene, at statsministeren charmede sig igennem, og det er statsministeren jo god til. Men det er ikke nogen særlig parlamentarisk facon, og derfor synes vi i Fremskridtspartiet, at det er deprimerende, at danske skatteydermidler skal bruges til at demoralisere et samfund og tillade, at et overforbrug kan fortsætte. Vi har set, hvad det har betydet for det grønlandske samfund, og nu kan man altså opleve det samme på Færøerne.

Jeg vil ikke undlade at gøre statsministeren opmærksom på, at Fremskridtspartiet har jo nu i mange år været regeringens parlamentariske grundlag, men hver gang der skal laves forhandlinger eller forlig, er det dem, der vil af med statsministeren, man forhandler med. Vi andre bliver ikke spurgt, og vi bliver nærmest sjoflet, når vi tillader os at være kritiske over for eller direkte imod helt uansvarlige og sågar ulovlige dispositioner. Det kunne jo være, vi skulle bytte roller med dem, som ellers nyder regeringens gunst. Selv SF har større indflydelse på regeringens handlinger end regeringens parlamentariske grundlag.

Og lad mig komme med en opfordring til statsministeren: Især i denne lidt svære tid rent politisk kunne det godt ske, hr. statsminister, at det var på tide at tage en fornuftig snak med dem, man ønsker skal være regeringens parlamentariske grundlag i fremtiden. Så kunne man måske få ryddet nogle hurdler af vejen, så Fremskridtspartiet kunne få sikkerhed for, at regeringen ikke bare anvender Fremskridtspartiet som stemmekvæg, når det passer regeringen, og ellers bare sjofler os, når det gælder det parlamentariske arbejde. En sådan drøftelse tror jeg ville tjene både statsministeren og